

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Národní
eucharistický
kongres 2015

Monstrance s drahokamy pro Ježíše na výstavě v Brně

Listopad 2015

SLŮVKO FARÁŘE

S láskou vzpomínáme...

Procházím si hřbitov v jedné lokalitě, kterou jsem služebně navštívil. V minulosti jsem docela často slýchával z úst starších a zkušenějších, že při svých cestách neopomenou na tamější hřbitov zajít, že je to zajímavá...

Většinou se zajdu na hřbitov podívat docela rád, protože je to určitá náповěda o lidech zdejších a pietních projevech vnějších.

A jistě jste mnozí už udělali zkušenost, že na hřbitově vám jeho „obyvatelé“ neublíží, což se o těch vně hřbitova říci mnohdy nedá. Zastavuji se u hrobu, který je docela mimořádně zarostlý všelijakou trávou různých druhů. Taková zmenšená džungle v místním podání. Na pomníku dole poměrně velkými písmeny stojí: „S láskou vzpomínáme“. Podívám se na data úmrtí a nejsou zase tak dávná. Z pěti jmen jsou poslední dvě datována do let 2001 a 2007. Zase podle dat narození šlo o starší rodinné příslušníky.

Začínám přemýšlet. Neměli děti? Nebo jiné příbuzné? Proč se nikdo o hrob nestará? Nenašel se v té rodině nikdo, kdo by alespoň jednou za rok upravil hrob?

Nevím, mám asi zbytečnou starost, co je mi do toho.

Kdo tedy s láskou vzpomíná? Proč k těm vzpomínkám nepřidá alespoň vyplevelení hrobu?

Při těchto otázkách, které se mi stále vynořují v mysli, se objevují vzpomínky na mnoho návštěv hřbitova v rodné farnosti, kdy jsme udělali s mnoha vrstevníky nezaplatitelnou zkušenost s tím, že na Dušičky je na hřbitově tak krásně. Je možné tam vnímat velmi silně pokojnou atmosféru mezi návštěvníky...

Mnozí lidé se modlí, jak umí...

Množství světél a světylek ze svíček a lampiček vytváří nepopsatelný prostor, ve kterém se pohybují lidé, vzpomínající na své blízké. A tady bych pouze dodal přání, ať je to vzpomínání s láskou. Takové vzpomínání je totiž jediné, které má nějakou cenu.

Farnost Dolní Benešov

Vás zve na

Svatomartinský koncert

Neděle 8. listopadu 2015

v 16:00 hod

v kostele sv. Martina

v Dolním Benešově

Učinkují:

Slezský žesťový kvintet

ve složení:

Trubka: Bohumír Stoklasa, Jindřich Koska

Lesní roh: Jan Garláthy

Trombon: David Krakovčík

Tuba: Michal Štefek

*Vstupné dobrovolné — výtěžek bude použit na úhradu
nového odvodnění kolem kostela sv. Martina*

Šípková slavnost 2015

V sobotu 24. 10. 2015 se uskutečnila již čtvrtým rokem naše Šípková slavnost. Není tajné, že tato akce má již v mnohém ustálený a tradiční průběh, přesto byla tato slavnost v něčem jiná.

Letošní Šípkovou organizovala naše farnost spolu se základní školou a kulturním domem.

Plakátky k akci i grafické ztvárnění vstupenek a ceníků zajišťovala jiná autorka.

Hrála jiná hudba.

Pan farář Pavel Kuchař si při úvodním slovu a přivítání sjednal v sále klid (děkuji Vám pane faráři, alespoň jsme slyšeli vše, co jste nám chtěl říct).

Ceny občerstvení i nápojů nebyly oproti předchozím ročníkům vyšší, ba naopak a i za hlavním barem nás obsluhovaly jiné tváře.

K večeri v Neptunu byla zvěřina.

Výrobků dětí ze základní školy bylo ještě více, děti jsou opravdu šikovné a jejich paní učitelky hodně kreativní.

Byly vyprodány téměř veškeré vstupenky.

A jestli byly tyto změny ku prospěchu celé akce? Troufám si napsat, že v drtivé většině ano, dokladem toho jsou pochvalná vyjádření účastníků slavnosti. Možná jste si všimli i některých věcí, které by se daly zlepšit. Pořadatelé si jich jsou také vědomi a příště to bude určitě ještě lepší. Lituji jen jedné věci, a to toho, že se neprodalo více výrobků dětí ze základní školy, přestože byly velmi pěkné.

A ešče vam chcu cosyk napisač, co mě pizlo a ni enom do oka.

Fajně nas tam přivitali (prvšu pulku sem měl naletu, ešče než sem se zeblek mantel).

Potancoval sem se fest (a ni enom s mojum robum, vytancovač se mnum něchaly aji inači roby a nepravče to tej moji, ale tež tancovaly fajně).

Muzykanči – dobra volba, hrali a zpivali moc fajně.

Ku programu němam vyhrady – tak tancovač nikdy něbudu, ale ku také akci to pasuje.

Scenka byla těž a zase se ten chlop, co ty scenky piše, trefoval do tych problemuv, co nam něrobju radošč.

Jak ma tombola přes sto cen, no někupče se los. Něvyhral sem nic, ale jak sem pravěl na akci, je to na dobrou vjec.

Večeřa byla „luxusní“, gort jak se mnum u stola seděly dvě robky a každa mě podarovala jedum knedlum (hagebutova mačka něchyběla a šmakovala mi fest).

To, že mě pan farař uvtali, abych stal na podiu a robil tam jakehosi konferenciéra, či jak se takému pajtašovi pravi... No přežil sem to, a přežili to i všecke roby a chlopi, co na Hagebutenfest došli.

Nachystač taku tancovačku, to něni enom tak. Ty robky, co s tym pomahaju aji pan farař s tym měli fest roboty a starošči ešče vjec. Pan farař už to pravěli v nedělu po velké, ale bo se mi tam na hruzu podobalo, sem rad, že možu napisač, a beztak za všecke roby aji chlopy co tam byli:

Děkujeme vám, akce se vám povedla. Už teď se těším na příští ročník. Pokud jste dosud nenašli odvahu nebo chuť se akce účastnit, přijďte, stojí to opravdu za to.

HH

Připomeňme si historii sakrálních staveb naší farnosti

Kapličky a Boží muky na území farnosti II.

Neodmyslitelným orientačním objektem mezi Benešovem a Zábřehem je kaplička sv. Urbana, jinak také v podvědomí nazývána kaplička u Urbánka. Ta však nedělí katastrálně Dolní Benešov od Zábřehu, ale zaslouží se zmínit o její historii.

Na původním místě stála dřevěná soška sv. Urbana od lidového řezbáře, ta byla poničena a na jejím místě nechal vybudovat kapličku zděnou, jak ji dodnes známe, tehdejší benešovský starosta Jan Kořistka v roce 1881 – 1884 na vlastní náklady na vlastním pozemku. Jako významná osobnost také přispěl na stavbu červené kaple – sv. Kříže, zasadil se o rozšíření hřbitova a jiných pro obec užitečných záležitostí. Kaplička sv. Urbana se jako majetek dědila z generace na generaci a zůstala v soukromé péči do současnosti. S tajemnou pověstí je kaplička spojena s tajnou chodbou vedoucí k benešovského zámku. Vnitřní výzdobu tvoří několik obrazů s výjevy svatých.

Pamětníci si jistě vzpomenou na přilehlou polní cestu vedoucí ke stavidlům na mlýnském náhonu. Nedaleko pod kapličkou vyvěrala studánka z čistou pramenitou vodou, u které lidé spěchající do polí nacházeli občerstvení.

Méně známá je kaplička dnes stojící na břehu jezera šterkovna pod Zábřehem a před těžbou šterku v blízkosti cesty vedoucí tehdy k brodu přes řeku Opavu, později k mostu do sousední obce Smolkov na druhém břehu Opavy. Postavena byla na sklonku 19. století z popudu obecního radního v Zábřehu a zahradníka Antona Schmaltze. Ke kterému svatému je kaplička zasvěcená není známo, víme však, že byla vždy pěkně vyzdobena, zejména v období mariánských svátků. Po dlouhé období byla v péči rodinnými příslušníky Sekáčků – následníky rodu Schmaltzů. Kaplička byla útočištěm k odpočinku poutníků po dlouhé cestě ze severního Hlučínska a Ratibořska směřující dále do poutního místa v Hrabyni k uctívání P. Marie. Procesí byly od 50. let minulého století přerušeny. Z nedávných informací víme, že prostor v okolí kapličky byl určen k vytěžení šterku a kapličku přemístit na jiné místo. Úspěšné bylo jednání s tehdejším vedením šterkovny ponechat jí na původním místě a v dobrovolné péči města Dolní Benešov.

Zůstávají nám už poslední malé, ale stejně významné sakrální objekty oživující okolí naší farnosti plnící charakteristiku, jaká jsme farnost – Boží muka. Pozorný člověk si jistě povšimne stojících kamenných nebo dřevěných křížů u každé cesty směřující mino naše město, případně cesty do polí. Ještě v polovině minulého století směřovaly prosební procesí vždy vycházející z kostela do polí, aby modlitbou u křížů vyprosily hojnost úrody, případně odvrácení od velkých povodní zaplavující úrodu. Procesí se

konaly obvykle v průběhu květnových dnů až do přelomu padesátých let minulého století, kdy se znelíbily nastupujícímu režimu, který je považoval za přežitek.

Na území Zábřeha byly v předválečném období čtyři kamenné a jeden dřevěný. Kamenný kříž naproti kostela byl neznámých důvodů odstraněn. Na území Benešova je rovněž pět křížů, z toho dva dřevěné. Všechny kříže zůstaly na původních místech, kromě dřevěného kříže na ul. Hlučínské, který byl přemístěn z původního místa u polní cesty z důvodů výstavby v MSA. Že se kříže stavěly za obydlí obce, to platí také o kříži u hřbitova, z toho vyplývá, že napřed byl kříž a pak hřbitov.

Poslední boží muka je umístěna na hranici katastru mezi Zábřehem a Dolním Benešovem u hlavní cesty a je zasvěcena k sv. Františku. Postavena byla k ukončení třicetiletých válek se Švédy, jako památník. Bohužel byl při provádění technických prací odstraněn a nebyla vůle jej vrátit na původní místo, až se našli dva zábřežští patrioti, ti našli také původní základ a koncem devadesátých let jej postavili v původním tvaru.

Foto: Kaplička u Urbánka, kaplička u štěrkovny, kaplička u kostela a kříž na ulici Hlučínské

Tímto posledním seznámením se všemi sakrálními objekty na území farnosti jsme se s nimi blíže seznámili, případně si je oživil v podvědomí, tak, abychom je mohli předávat následujícím generacím v té podobě, v jaké jsme je převzali od předchozích generací, neboť ta uměla u nich čerpat duševní útěchu a sílu, uměla se před nimi poklonit s křesťanským pozdravem. Bohužel jsme generací, které se tyto úkony vytratily, avšak můj pozitivní poznatek je, že jsou alespoň dobrovolně udržované, a mnohdy i bez nároků na odměnu.

Na závěr si dovolím nepsané rčení:

„Chceš – li vědět jací lidé v obci žijí, podívej se na kostel a zajdi si na hřbitov.“ To posuďte sami jací jsme

J.Z.

SVĚDOMÍ jako MRAVNÍ NORMA

Řecké slovo „sy-nei‘de sis,“ které se v Bibli překládá jako „svědomí,“ doslova znamená spolupoznání neboli poznávání vlastní osoby. Na rozdíl od všech ostatních pozemských tvorů máme od Boha schopnost být si vědomi sami sebe. Člověk měl svědomí již od prvopočátku.

U Adama a Evy se projevilo ihned, jak porušili Boží zákon a ukryli se. Proto otázka svědomí člověka je velmi důležitá, na druhé straně odpověď na ni není zrovna jednoznačná.

Definovat pojem „svědomí“ v několika větech je možné jen velmi obecně. Každý ho má jinak formované, a to, co jeden považuje za špatné, jiný za špatné nechápe. Obecně bychom mohli říct, že svědomí je souhrn vůle a rozumu, jehož obsahem je rozhodování buď k dobru – ctnosti, nebo rozhodování k návyku zla – neřesti. V případě, že se rozhodneme správně, odmění nás dobrým pocitem, ale pokud si zvolíme špatně, bude nás trápit. Naše svědomí je tak naším vnitřním soudcem, který zkoumá naše jednání, postoje a rozhodnutí. Svědomí tak patří mezi etické kategorie a touto tematikou se zabývá filozofie, psychologie, sociologie, ale i teologie.

Svědomí bylo zosobňováno i v řecké mytologii, kde ho představovaly tři divé ženské postavy – bohyně Erínie neboli Fúrie. Ztělesňovaly jak ducha pomsty, tak špatné svědomí. Pronásledovaly pachatele krvavých zločinů, násilí, lupiče, rušitele domácích svazků a každého, kdo se provinil vraždou. Byly hrozné svým vzhledem, ale zejména neúnavným stíháním provinilců, trýznily je těžkými výčitkami svědomí.

Z pohledu vědy je svědomí např. podle Sigmunda Freuda rozděleno podle věku člověka.

0 – 5 rok je svědomí pro dítě vlastně tabu. Vnímá pouze zákazy a příkazy.

5 – 6 rok si dítě uvědomuje svoje JÁ. Je to pro něj ideál, a tak se stává strážcem svého ideálu

6 – 10 rok - je to období, kdy dítě poznává a rozlišuje dobro a zlo.

V dalších letech by člověk měl být vychováván již k zodpovědnosti, a tím i k morálnímu svědomí. Můžeme tedy říci, že svědomí je veličina, která se vyvíjí, a tudíž je ovlivněna rodinou, společností, zákony, sdělovacími prostředky apod.

Z pohledu teologického je svědomí třeba podle sv. Augustina „to nejnějnější, co v člověku je, kde člověk pravdivě poznává Boží vůli

a kde člověk slyší Boží výzvy.“ V současné křesťanské teologii je svědomí v širším slova smyslu chápáno jako schopnost lidského ducha poznat etické hodnoty, přikázání a zákazy. Svědomí jako místo setkání Boha s člověkem - Boží hlas. Svým dobrým nebo špatným rozhodnutím se zodpovídáme Bohu samotnému..

II.vatikánský koncil z r. 1965 ve svém dokumentu *Gaudium et Spes* (radost a naděje) definuje morální svědomí takto: „*V hlubinách svědomí odkrývá člověk zákon, který si sám neukládá, ale který musí poslouchat. Jeho hlas ho stále vybízí, aby miloval a konal dobro a vyhýbal se zlu, a když je třeba, promlouvá k sluchu jeho srdce – toto dělej, tamto nedělej. Neboť člověk má ve svém srdci zákon vepsaný Bohem, v poslušnosti vůči němu spočívá jeho důstojnost a podle něho bude souzen. Svědomí je nejtajnější střed a svatyně člověka, v ní je sám s Bohem, jehož hlas mu zaznívá v nitru....*“

Závěrem si tedy můžeme položit otázku, které normy má morální svědomí vždy následovat?

Jsou to tři nejobecnější normy:

- 1) Nikdy není dovoleno dělat zlo, aby se z toho odvodilo dobro.
- 2) Tzv. „zlaté pravidlo“ všechno, co chcete, aby lidé činili vám, to činite vy i jim.
- 3) Láska vždy pochází skrze respektování bližního a jeho svědomí, i když to neznamená přijímat jako dobro to, co je objektivně zlem.

Přednáška Akademie 4/2012 - P.ThLic. Jan Czudek.

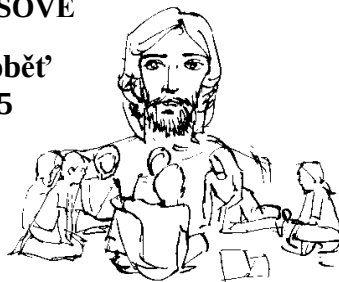
Výňatek z tématu vybrala a upravila: av

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Nedělní eucharistická oběť
Termín setkání: Středa 4. listopadu 2015
Čas a místo setkání: 18:20 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Pís 2, 8-17 - Hlas mého milého
- Pís 8, 6-7 - Polož si mě na srdce jako pečeť
- Sk 2, 42-47 - Scházeli se a po domech lámali chléb
- Sk 20, 7-12 - První den v týdnu jsme se sešli k lámání chleba
- Žid 10,25 - Nezanedbávejte společná shromáždění

NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES 2015 V BRNĚ

Na mši do centra Brna přijelo více než 25.000 věřících

Přes 25 tisíc lidí přišlo na [brněnské](#) náměstí Svobody na mši, kterou vyvrcholil První národní eucharistický kongres v ČR.

Mši svatou na náměstí Svobody zahájilo poselství [papeže Františka](#), které četl kardinál Paul Josef Cordes. "Mým záměrem je povzbudit všechny pastýře i celý věřící lid této země, aby se často a zbožně účastnil na eucharistické oběti, očišťoval svátostí smíření a sytil se touto posvátnou hostinou," napsal věřícím v České republice papež.

Po mši svaté, následoval asi dvoutisícový Eucharistický průvod. Přes 500 kněží, asi 400 řeholníků a 1000 ministrantů doprovázelo Nejsvětější svátost městem na Zelný trh, kde byl hlavní program ukončen společným vyznáním víry, tedy obnovou smlouvy s Bohem, adorací a svátostným požehnáním.

Podle hlavního organizátora Pavla Dokládala, který označil Česko jako nejateističtější zemi ve střední Evropě, přijelo do Brna 60 autobusů s věřícími. Mše se zúčastnil například pražský arcibiskup [Dominik Duka](#), olomoucký arcibiskup Jan Graubner a také vatikánský nuncius Giuseppe Leanza, který byl hlavním celebrantem.

Eucharistický kongres je první akcí svého druhu, která se koná v [České republice](#). Tato národní duchovní setkání se obvykle v zemích s početným [katolickým](#) obyvatelstvem konají pravidelně jednou za čtyři roky. Čeští a moravští biskupové vybrali pro uspořádání prvního kongresu v zemi jižní Moravu, kde je církevní tradice ve srovnání s ostatními regiony ČR silná. Na národní eucharistický kongres naváže světové setkání, které se bude konat na [Filipínách](#).

Děni na náměstí Svobody a následný průvod městem mohli lidé v centru Brna sledovat na velkoplošných obrazovkách umístěných v ulicích. Národní eucharistický kongres začal v Brně v pátek. Součástí programu byly kromě mší v brněnských kostelech mimo jiné přednášky a divadelní vystoupení. V katedrále sv. Petra a Pavla byla výstava monstrancí s drahokamy pro Ježíše, které sloužily v postní době ve farnostech jako postní obnova pro děti. Také monstrance z naší farnosti byla na výstavu k této příležitosti vybrána.

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatá Anežka Česká (1211 – 1282)

Památka 13.11.2012

Česká princezna Anežka Přemyslovna je naprosto mimořádným zjevem v duchovních i kulturních dějinách naší země.

Narodila se roku 1211 jako nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I., její matkou byla Konstancie, dcera uherského krále Bély III. Když byly Anežce pouhé tři roky, byla poslána se svou starší sestrou Annou do polské Třebnice. Obě byly zasnoubeny synům slezského knížete Jindřicha Bradatého a svaté Hedviky, a proto byly poslány na vychování do tamního kláštera

cisterciáček, který svatá Hedvika založila. Za tři roky se však Anežka vrátila domů, protože syn vévody, s nímž byla zasnoubena, zemřel. Po krátkém pobytu na Pražském hradě byla poslána do kláštera premonstrátů v Doksaněch, protože zdejší klášter byl vyhledáván jako centrum výchovy a vzdělání pro dívky z významných šlechtických rodů. Anežka zde zůstala asi rok a půl.

Ve svých osmi letech byla Anežka zasnoubena s Jindřichem, synem císaře Fridricha II. Byla proto poslána do Vídně, aby zde byla vychována jako budoucí císařovna. Kníže Leopold VI., na jehož dvoře Anežka žila, však dosáhl zrušení jejího zasnoubení s Jindřichem, poněvadž usiloval o sňatek Jindřicha a své dcery Markéty. Rozhořčený Přemysl Otakar I. vedl po jejím návratu domů neúspěšnou válečnou výpravu proti Rakousku.

Roku 1228 dostala česká princezna první nabídku k sňatku od císaře Fridricha II., kterou císař zopakoval ještě v roce 1233. Avšak pověst císařovy povahy a Anežčino směřování k řeholnímu životu ji vedly k tomu, že Anežka poslala list papeži Řehoři IX., v němž prosí o jeho ochranu, aby se mohla zasvětit Kristu a odmítnout sňatek s císařem. Papež jí odpověděl listem, ve kterém ji přijal za svou duchovní dceru, a poslal jí četné dary.

Kolem roku 1231 se Anežka rozhodla pro založení špitálu, kláštera Menších bratří a kláštera sester klarisek. Na to věnovala celé své královské věno. První sídlo špitálu bylo pravděpodobně v soukromém domě poblíž kostela sv. Haštala. Po dvou letech byl přemístěn ke kostelu svatého Petra Na Poříčí. Pečovalo se zde nejen o nemocné, ale i o poutníky na cestách,

lidi bez přístřeší, chudé či pronásledované. Brzy byl špitál rozšířen o budovy, které odkoupila královna Konstancie od německých rytířů u svatého Petra Na Poříčí. Kolem roku 1237 povýšil papež Řehoř IX. bratrstvo pražského špitálu na samostatný řád s řeholí svatého Augustina. Anežka již tehdy plánovala přenesení všech majetkových práv špitálu na nově založený řád. Byla si vědoma toho, že františkánská řehole vylučuje vlastnění majetku, a proto špitálnímu bratrstvu určuje řeholi svatého Augustina, která je v těchto ohledech mírnější. Špitál potřeboval dobré vedení a finanční zajištění. Prvním samostatným sídlem křížovníků byl kostel a špitál u svatého Petra Na Poříčí. Roku 1252 bylo přesunuto sídlo řádu křížovníků k Juditinu mostu na pravém břehu Vltavy, kde byl vystavěn nový špitál s kostelem sv. Františka. Anežka přidává do znaku řádu šesticípou červenou hvězdu. Tak se český řád křížovníků odlišil od jiných špitálních řádů.

Působení svaté Anežky se však neomezovalo jen na špitál, ale současně usilovala o založení kláštera sester klarisek. Už v roce 1233 na Anežčinu žádost papež Řehoř IX. rozhodl o vyslání pěti sester klarisek z Tridentu do Prahy. O rok později Anežka spolu s dalšími sedmi dívkami z českých šlechtických rodin vstoupila do řádu svaté Kláry. Vzápětí byla na přání papeže jmenována abatyší, ale titul odmítla a nechala si říkat „starší sestra“. Byla představenou podobným způsobem jako svatá Klára. Obě odmítaly být abatyší obdařenou mocí a společenskou prestiží. Chtěly žít v duchu pokory, tak jak to požaduje sv. František ve své řeholi, následovat chudého Krista, ale současně přijaly odpovědnosti za společenství sester, které jim bylo svěřeno.

Po vstupu Anežky mezi klarisky jí Klára napsala svůj první list. V něm svou novou spolusestru povzbuzuje k horlivému následování františkánského ideálu, zvláště chudoby. Anežčin klášter byl totiž prvním klášterem klarisek za Alpami a Klára věděla, že bude příkladem pro další kláštery založené v této části Evropy. Celkem se dochovaly čtyři listy svaté Kláry svaté Anežce. Po obdržení listu od Kláry se před Anežkou otevřel náročný úkol. Měla proměnit kláštery sester a bratří v Praze na české Assisi. Lze tvrdit, že duch jejího kláštera byl duchu svatého Františka bližší než mnohé kláštery klarisek v Itálii.

Roku 1237 Anežka poslala papeži ke schválení znění řehole pro pražský klášter klarisek. Klára věděla, že ona sama u papeže neprosadí schválení nové řehole, která by skutečně vyjadřovala fratiškánské charisma chudých sester. Požádala o pomoc Anežku, jež měla díky svému

postavení, vzdělání i oblibě u papeže mnohem větší šanci než Klára. Avšak papež Anežčin návrh odmítl. Souhlasil, aby sestry vedly přísný život, ale chtěl, aby základní potřeby sester byly zajištěny z majetku kláštera. Klára i Anežka však chtěly žít v naprosté chudobě a plné závislosti na Boží prozřetelnosti. Text řehole, kterou Anežka sepsala, se nedochoval, o jejím obsahu víme jen to, co vyplývá z odpovědi Řehoře IX. Žádost o reformu řehole klarisek se v té době nejevila jako průchodná, proto Anežka po vzoru sv. Kláry požádala pro své společenství

o privilegium chudoby, které jí bylo uděleno dne 15. dubna 1238.

Šlo o dovolení žít pouze z almužen, bez jakéhokoli trvalého hmotného zajištění.

V úsilí o schválení řehole klarisek pokračovala Anežka i později. V roce 1243 žádala znovu o schválení svých řeholních pravidel, tentokrát papeže Inocence IV. její žádost byla opět zamítnuta. Když se o deset let později (1253) Anežka dověděla, že Kláře byla její nová řehole schválena, požádala papeže o dovolení, aby tato řehole mohla být užívána i v jejím klášteře.

Vážnost Anežčina rozhodnutí pro chudobu se nejvíce projevila roku 1278, po smrti Přemysla Otakara II. v bitvě na Moravském poli. České království se dostalo do područí císaře Rudolfa Habsburského, u kterého si vyžádal správu země a poručnictví nad sedmiletým princem Václavem Ota Braniborský, syn Přemyslovy sestry Blaženy. Branibor využil své moci k neslýchanému útisku a plundrování českých zemí. Roku 1282 vypukl hladomor. Jen v Praze se mrtví počítali na tisíce. I klášter svaté Anežky zakoušel těžkou bídu. Anežka zemřela 2. března 1282. V době husitských válek byly její ostatky ukryty neznámo kam a dodnes nebyly znovu nalezeny.

Roku 1874 byl v Římě schválen kult Anežky České jak blahoslavené „od nepaměti“. Teprve 700 let po její smrti ji papež Jan Pavel II. prohlásil za svatou. Stalo se tak 12. listopadu 1989 v Římě, za účasti více než 8000 poutníků z Čech a Moravy. Pět dní po její kanonizaci se udál památný 17. listopad 1989, který znamenal pád totalitního režimu v Československu. Mnozí vidí začátek nové svobody jako duchovní dar svaté Anežky.

Marie Ohřálová

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady

ŘKF Dolní Benešov ze dne 14.10.2015

Přítomní:

Pavel Kuchař - farář, Terezie Kubíková, Marie Bábíková, Věra Dudová, Iveta Vavřínková, Gerhard Bazan, Josef Zawadský, Maxmilián Pačka, Jan Harazim. Monika Hudeczková – omluvena.

Objekty - současný stav a výhledy:

Hřbitov – pokračování akce - rozšíření a úpravy: Po přepracování projektové dokumentace (ohledně využití) bylo znovu postoupeno na Krajský úřad. Řeší se situace, kdy se dva sousedé odvolali.

Oprava zdi pod farou

Z důvodu nedostatku pracovních kapacit se opravy po vzájemné domluvě s MěÚ odkládají na rok 2016.

Odvodnění kostela

Projekt je vypracován. Vyjádření památkářů již farnost obdržela. Práce budou započaty na jaře 2016. Součástí akce bude i výměna dlažby, elektrorozvodů pro akumulární kamna a rekonstrukce hromosvodů. Pro snížení nákladů požádáme ochotné farníky o pomoc formou dobrovolných brigád. Před schvalováním rozpočtu města na příští rok zašle farnost na MěÚ žádost o finanční pomoc.

Pastorace + logistika:

Sbírka dle požadavků Charity nebo Azylových domů
znovu budou osloveny konkrétní organizace s nabídkou pomoci farnosti po vzájemné domluvě bude vyhlášen termín a upřesněn seznam požadavků. V současnosti je aktuální poptávka především po lůžkovinách. Prosíme tímto ochotné dárce bez ohledu na termín vyhlášení sbírky, pokud chtějí na tento konkrétní účel darovat polštáře a peřiny (duté vlákno) nebo povlečení, nechť je kdykoli donesou na faru.

Ekonomika farnosti:

Dolnobenešovské oplatky – v prodeji posledních cca 160 krabiček z 2. série. Zájem veřejnosti o nákup neupadá, MěÚ má zájem odkoupit část oplatek pro vlastní účely.

Farní rada odsouhlasila zahájit práce na grafickém návrhu nového obalu pro 3. sérii oplatek.

Termín další schůze PaER ŘKF DB – jaro 2016. (ze zápisu IV upravil a zkrátil PKF)

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Nejzajímavější příběh, který jsem kdy slyšel

Bob Jones

Nejzajímavější příběh, který jsem kdy slyšel mi před lety pověděl muž, kterému bylo přes osmdesát let. Seděli jsme spolu na skalnatém výčnělku jednoho z arkansaských kopců a on mi vyprávěl svůj příběh:

„Ocitl jsem se v tomto kraji během Občanské války. Tam na druhé straně až úplně v dálce stály stovky stanů našeho vojenského ležení. Tehdy v táboře vypukla epidemie spalniček a mnoho statečných hochů zemřelo. Epidemie byla tak strašlivá, že jsme museli postavit další stany dole v údolí a do nich přestěhovat všechny nakažené spalničkami.“

„Jedné noci, když jsem byl na stráží, jsem procházel kolem lůžka, na kterém ležel velmi nemocný mladý voják, nebylo mu víc než sedmnáct let. Ten hoch ke mně vzhlédl s dojemným pohledem a oslovil mne: >Strážný, vím, že zemřu. Nejsem křesťan. Moje matka není křesťanka. Můj otec také není křesťan. Nikdy jsem se neučil křesťanskému náboženství, ani jsem nikdy nechodil do kostela, jen jednou jsem šel s kamarádem do nedělní školy. V nedělní škole učila jedna žena, která se zdála být velmi hodná. Četla nám z Bible o nějakém muži – myslím, že se jmenoval Nikodém, bylo to prostě o muži, který jednoho večera navštívil Ježíše.

A Ježíš tomu muži řekl, že se musí znovu narodit. Učitelka vykládala, že všichni lidé se musejí znovu narodit, aby jednou mohli přijít do Nebe, až zemřou. Já jsem se nikdy znovu nenarodil a nechci zemřít takhle. Mohl bys sem, prosím, přivést kaplana, aby mi řekl, jak se mám znovu narodit?<“

Stařec na chvíli zaváhal. „Víš, tehdy jsem byl bezvěrec – aspoň jsem se sám takhle nazýval. Ve skutečnosti jsem však nebyl nic než velký hříšník. A tak jsem tomu mladému muži řekl: Nepotřebuješ kaplana, jen buď teď tiše. Nedělej si starosti, budeš v pořádku. Pokračoval jsem v obchůzce strážního stanoviště a asi za hodinu jsem se vrátil k onomu mladíkovi. Upřel na mě své smutné oči a řekl: > Strážný, jestli nepřivedeš kaplana, přived' mi, prosím, alespoň doktora, dusím se k smrti.< > Dobrá chlapče, přivedu ti doktora,< odpověděl jsem. Šel jsem ven a našel doktora, který

pak přišel a vytřel chlapci krk, aby mohl aspoň trochu snadněji dýchat. Věděl jsem, že ten hoch zemře. Viděl jsem mnoho takových případů. Tento mladík však byl tak hodný, že si doslova získal mé srdce. Poděkoval mi za ochotu, poděkoval také doktorovi, že mu pomohl. Pak jsme s doktorem odešli od jeho lůžka.“

„Opět asi po hodině jsem se vrátil a myslel jsem, že ten hoch už stěží bude ještě mezi živými, on však stále ještě bojoval. Podíval se na mě, v očích měl smrt, a řekl: >Je to marné, strážný, musím umřít a nejsem znovuzrozený. Ať již tomu věříš nebo ne, mohl bys mi, prosím najít kaplana, aby mi řekl, jak se mám znovu narodit? < Chvilí jsem se na něj díval a myslel jsem na to, jak je bezmocný ve spárech smrti a tak jsem mu odpověděl“ > Dobrá, chlapče, přivedu ti kaplana. <“

Již jsem byl na odchodu za kaplanem, když tu jsem se otočil a vrátil se k chlapcovu lůžku. > Nepůjdu hledat kaplana někam nahoru do druhého tábora, to by mohlo trvat dlouho. Navíc bych musel najít někoho, kdo mne nahradí na stráži; nemohu jen tak opustit své stanoviště. Já sám ti řeknu, co máš dělat. Pochop, prosím, Já sám jsem sice bez vyznání, nepatřím do žádné církve, já sám nevím, jestli existuje nějaký Bůh, nevím ani, jestli existuje nějaké Nebe nebo peklo. Nejsem si ničím z toho jistý. Ale je jedna věc, kterou vím jistě: Vím, že moje matka byla dobrá žena. Vím, že jestli existuje Bůh, tak moje matka ho znala. Pokud existuje Nebe, vím, že ona je tam. A tak já ti teď řeknu to, co řekla má matka mně. Můžeš to zkusit a poznáš jestli to funguje. Ted' tě naučím verš z Písma. Je to verš z Evangelia od svatého apoštola Jana: **>>Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.** << Má matka říkala, že já nemohu sám sebe spasit, ale jestli budu věřit v Ježíše, On mě spasí. <

„Požádal jsem toho hochu, aby ten verš opakoval po mně. Začal jsem a on se přidal svým slabým a třesoucím se hlasem:

>Neboť tak Bůh miloval svět, <
>> Neboť tak Bůh miloval svět, <<
> že Syna svého jednorozeného dal, <
>>že Syna svého jednorozeného dal, <<
>aby každý, kdo v něho věří, <
>>aby každý, kdo v něho věří, <<
>nezahynul, <
>>nezahynul, <<
>ale měl život věčný<
>>ale měl život věčný<<

>Teď, můj chlapče, moje matka řekla, že jestli člověk uvěří v Ježíše, nezahyne, ale bude mít život věčný.<“

Chtěl jsem tomu mladíkovi citovat ještě jeden verš, který mě moje matka naučila, ale on zavřel oči, zkřížil ruce na prsou a šepem pomalu opakoval některá slova několikrát za sebou: < *Neboť tak Bůh miloval svět....., že Syna svého jednorozeného dal....., aby každý, kdo v Něho věří.....,kdo věří v Něho.....kdo věří.....věří v Něho.....věří v Něho*>

Potom přestal a pravil jasným hlasem >Chvála Bohu, funguje to. Věřím v Něho! Nezahynu! Budu mít život věčný! Znovu jsem se narodil! Strážný, tvoje matka měla pravdu. Proč to nezkusíš? Udělej taky to, co řekla tvoje matka. Funguje to, opravdu... Strážný, než odejdu, chci tě ještě o něco požádat. Vyhledej, prosím, mou matku, polib jí za mně a řekni jí, to co jsi řekl teď mně. A řekni jí, že její umírající syn řekl, že to funguje!< Pak bylo už jen možné zaslechnout, jak se svým posledním výdechem ještě jednou hlesl: >Funguje to...<“

Stařec setřel slzy stékající po jeho vráskami zbrázděné tváři a dodal:

„Ten chlapec měl pravdu. Ono to opravdu funguje. Každý, kdo v něho věří, nezahyne, ale má život věčný. Funguje to.

Já vím, že to funguje!“

ZAPISOVÁNÍ INTENCÍ NA ROK 2016

(Intence = úmysl na mši svatou)

Zapisuje se vždy po mši svaté ve stanovené dny na faře nebo v zákristii.

V neděli NEZAPISUJEME!!!

Úmysly prosím napište na kousek papíru, kam také uveďte vaše příjmení, ulici a číslo domu nebo telefonní číslo. Úmysl pište krátce, jasně a výstižně! Děkuji za vstřícnost.

Termíny zapisování:

Od 9. 11. do 14. 11. 2015 se zapisují úmysly **VÝROČNÍ** – zádušní mše svaté 1 rok od úmrtí.

Od 16. 11. do 21. 11. 2015 se zapisují úmysly **JIBULEJNÍ** – životní jubilea, manželská jubilea apod. Při změně času bohoslužby např. v sobotu si **zajistěte varhaníka !!**

Od 23. 11. 2015 – se zapisují **OSTATNÍ** úmysly na mše sv.

Po zkušenostech z předchozích let prosím, abyste respektovali pořadí úmyslů a přešli třeba i dvakrát. Rád vás uvidím.

PKF

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - LISTOPAD

Úvodní příprava k biřmování se uskuteční v **pátek 13. 11. 2015 v 19.00 ve Farním sále**. Biřmovanci, vezměte si s sebou psací potřeby.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

Sbírka DEN BIBLE

– neděle 15. 11. 2015 – odesílá se v plné výši pro potřebu České bibl. Společnosti a Českého katolického bibl. díla

Sbírka NA OPRAVY

– neděle 22. 11. 2

PRO ZASMÁNÍ

"Modlíte se doma vždy před jídlem ?"
Ptá se policista kolegy.

"Ne, proč ? Moje žena výborně vaří !"

Zemřel jeden technik a přišel před nebeskou bránu. Když uviděl svatého Petra, začal protestovat:

– Tak počkej, Petře, já jsem moc mladý na smrt, mně je teprve pětatřicet.

Svatý Petr se zamyslel, zahloubal do záznamů, pak se obrátil na technika a zavrtěl hlavou:

– Kdepak, chlapče, kdepak; podle toho, kolik sis nechal proplatit odpracovaných hodin, ti táhne na stodvacátý rok...

Za rabínem přijde mladý Karpeles a ptá se: "Rabbi, mám se oženit?"

"A chceš se ženit?"

"No, nechci."

"Tak se nežeň."

"Ale tatík má pro mě lákavou partii."

"Tak se ožeň."

"Ale nemá dobrou pověst"

"Tak se nežeň."

"Ale je moc hezká."

"Tak se ožeň."

"Ale její rodina měla pletky s kriminálem."

"Tak se nežeň."

"Ale dají jí velké věno."

"Tak se ožeň."

"Když já, rabbi, nevím."

"Tak víš co? Nech se pokřtít."

"A proč, rabbi? Pomůže to?"

"No hlavně budeš chodit otravovat faráře, a ne mě."

Dětem - Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá část lidové pranostiky:

Půjde-li...(tajenka)... o Martině, bude se po něm ještě dlouho procházet.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B

1. člověk, který má mnoho majetku;
2. mužské jméno;
3. soubor rýmovaných veršů
4. mokřiny;
5. název motorového oleje;
6. ničit stavbu;
7. světlá tvář;
8. socha hlavy s částí hrudníku;
9. míč;
10. jev při bouřce;
11. tyč pro slepice.

(Nápověda – bipol)

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailm nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle **29. listopadu** !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „**VLAŠTOVKY**“. Z 11. správných odpovědí, (5 z D.Benešova, 6 ze Zábřehu, / 7 v krabičce a 4 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce: **1. cena** – knížka - Simona Halfarová 7 let, Zábřeh; **2. cena** – andělský kalendář - Martin Vavrečka 11 let, Zábřeh **3. cena** - magnetická záložka - Lukáš Vinárek 9 let Zábřeh. Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – 4. čtvrtletí 2015

14.11.: ŠTADLEROVÁ	Krista	HAVLÍKOVÁ	Pavla
NOVÁKOVÁ	Marta	KOLÁŘIKOVÁ	Jana
ŠVANČAROVÁ	Brigita	TULACHOVÁ	Jiřina
HUDEČKOVÁ	Monika	KOZELKOVÁ	Jindřiška
PRCHALOVÁ	Jana	PROKŠOVÁ	Krista
REJOVÁ	Růžena		
21.11.: HARAZIMOVÁ	Karin	09.01.: ŠEBESTÍKOVÁ	Krista
HLUBKOVÁ	Eva	PORUBOVÁ	Helena
LIŠKOVÁ	Lenka	DIEHLOVÁ	Liana
TILLEČKOVÁ	Hana	SABAŠOVÁ	Anna
VAVŘÍNKOVÁ	Iveta	THIEMLOVÁ	Anna
BARÁNKOVÁ	Monika	KUPKOVÁ	Anna
28.11.: HLUBKOVÁ	Marie	16.01.: REICHLOVÁ	Marie
MURCKOVÁ	Miluše	OTIPKOVÁ	Anna
MURCKOVÁ	Eva	BILÍKOVÁ	Marcela
WECZERKOVÁ	Leandra	SOVÍKOVÁ	Marie
CHŘIBKOVÁ	Eliška	PAVLENKOVÁ	Hana
HARAZIMOVÁ	Hilda	FAIKOVÁ	Jana
		FAIKOVÁ	Renáta
05.12.: ADAMÍKOVÁ	Edeltraud	23.01.: VOJVODOVÁ	Karla
SLIVKOVÁ	Edeltraud	POSTULKOVÁ	Magdaléna
NESVADBOVÁ	Růžena	KOCUROVÁ	Růžena
LUDVÍKOVÁ	Ima	DEMBKOVÁ	Květa
PAČKOVÁ	Marie	FUCHSOVÁ	Anna
		HALFAROVÁ	Kristina
12.12.: KADRLIAKOVÁ	Inge	30.01.: BILÁ	Marie
MAGEROVÁ	Heda	KOZLOVSKÁ	Angela
KICHNEROVÁ	Edeltraud	DLOUHÁ	Alena
NOVÁKOVÁ	Irena	DUDOVÁ	Věra
DOMBKOVÁ	Eva	GREGOROVÁ	Jaroslava
19.12.: FOJTÍKOVÁ	Emilie	KALUŽOVÁ	Jana
PRCHALOVÁ	Adlgunda	PRASKOVÁ	Andrea
ONDERKOVÁ	Marie		
GAIDEČKOVÁ	Helena	06.02.: KUBÍKOVÁ	Terezie
POSTULKOVÁ	Ilona	KUCHAŘOVÁ	Lucie
NĚMCOVÁ	Marie	KUBÍKOVÁ	Michaela
???		JANEČKOVÁ	Magda
28.12.: PAVLÍKOVÁ	Marie	HOLEČKOVÁ	Jana
MAZALOVÁ	Alena	KARASOVÁ	Eva
VALENTOVÁ	Marta		
KOCUROVÁ	Marie	13.02.: MOHYLOVÁ	Eva
BIELÁKOVÁ	Kristina	PAVLENKOVÁ	Dagmar
STEFFKOVÁ	Anna	VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
		HOLEČKOVÁ	Adolfina
02.01.: MALCHARKOVÁ	Jana	KUBÍNOVÁ	Štěpánka
BUHLOVÁ	Anna	BENEŠOVÁ	Eva

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na listopad 2015

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.11.	Záb 15.30	Za + Hertu Adamíkovou – měsíční	
Po	2.11.	17.30	Za živou rodinu, + rodiče a bratra	
Út	3.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	4.11.	17.30	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, dar zdraví a za živou ...	
Čt	5.11.	17.30	Za Gertrudu Haidovou, manžela a dvoje rodiče	
Pá	6.11.	6.30		
Pá	6.11.	Záb 17.30	Za + manžela, syna a dvoje rodiče	
So	7.11.	7.00	Za + Lýdii Rakúsovou a rodiče z obou stran	
So	7.11.	12.00	Na poděkování za dar zdraví, manželku, děti a rodiče z obou stran	
Ne	8.11.	7.00	Na daný úmysl	Krmáš
Ne	8.11.	Záb 8.30	Za rodiče Kostřicové, za děti, zetě a vnuky	
Ne	8.11.	10.00	Za členy Živého růžence	Krmáš
Po	9.11.	17.30	Na poděkování za dar zdraví, za přijatá dobrodiní, za celou živ...	
Út	10.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	11.11.	17.30	Za + rodiče Štefana a Jolanku Horňáčkovy (nedož.96 a 95 let)...	
Čt	12.11.	17.30	Za + Jindřicha Struže s prosbou o boží požehnání pro živou ro...	
Pá	13.11.	Záb 17.30	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a živou rod.	
So	14.11.	7.00	Na poděkování P.Bohu za 90 let života, dar zdraví, obdržené ...	
So	14.11.	11.00	Na poděkování P.Bohu za 60 let společného života, za obdrž...	
Ne	15.11.	7.00	Za živé a + myslivce (Svatohubertská mše)	
Ne	15.11.	Záb 8.30	Za + manžela Antonína Balarina, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	15.11.	10.00	Za + manžela, za rodiče z obou stran, švagrovou a za živé rodiny	
Po	16.11.	17.30	Za + Ignáce Prchalů, za + dceru a dvoje + rodiče	
Út	17.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	18.11.	17.30	Za Františka Kozelku, dvoje rodiče a přízeň	
Čt	19.11.	17.30	Za Andělu Vavrošovou, + manžela, rodiče z obou stran a zetě	
Pá	20.11.	Záb 17.30	Za Anežku Laškovou, manžela a dvoje rodiče	
So	21.11.	7.00	Za + Lenku Švarcovou, Emericha Kozla, + rodiče, sestru a za ...	
Ne	22.11.	7.00	Za Arnošta Peřicha (nedož.85 let) a ochranu P.Marie pro celou...	
Ne	22.11.	Záb 8.30	Za Františka Dedka, syna, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	22.11.	10.00	Na poděkování za 80 let života, za dar zdraví, za + manžela a ...	
Po	23.11.	17.30	Za + Elišku Bittovou (nedož.100 let), za rodiče a sourozence	
Út	24.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	25.11.	17.30	Za Pavla a Adělu Hnilkovy, + rodiče a dva zetě	
Čt	26.11.	17.30	Za + Štefana Kušníra (nedož.70 let) a za rodiče z obou stran	
Pá	27.11.	Záb 17.30	Za Janu Sobkovou, manžela, syna a dvoje rodiče	
So	28.11.	7.00	Za + Františka Vavřínka – měsíční	
So	28.11.	ČK 16.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, za + Annu Janíkovou...	
Ne	29.11.	7.00		
Ne	29.11.	Záb 8.30	Za Josefa Pačku, manželku, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	29.11.	10.00	Za + bratra (nedož.80 let), za švagry a rodiče	
Po	30.11.	17.30	Za Josefa Hoferka (nedož.80 let) a za rodiče z obou stran	
Út	1.12.	6.30	Za živé a + farníky	
St	2.12.	17.30	Za + Jana Slivku, manželku a příbuzné z obou stran	
Čt	3.12.	17.30	Za Hedviku Malcharkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Pá	4.12.	11.00	Na poděkování za 50 let společného života, za dar zdraví a b.p...	
Pá	4.12.	Záb 17.30	Za Annu Balarinovou, manžela a syna	
So	5.12.	7.00	Za Norberta a Irmgard Faikovy	
Ne	6.12.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	6.12.	Záb 8.30	Za Hedviku Vrchoveckou, Anna Vrchoveckou, manžela a syna	
Ne	6.12.	10.00	Za + Kristinu Kozlovou – výroční	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

Collegium Occasio
ADVENTNÍ KONCERT

neděle 6. prosince 2015 | Dolní Benešov - kostel sv. Martina | 16:30
zazní liturgické skladby starých mistrů i soudobých skladatelů

Uskupení Collegium occasio vzniklo roce 2013 průřezem čtyř složek: Velkobystřického chrámového sboru, vokálního souboru MISTY, Scholy QP z Olomouce a studentů olomoucké konzervatoře.

Pod vedením Jany Synkové se věnuje jak skledbám starých mistrů, tak i autorů současných, jejichž hudba souzní s citěním mladých zpěváků. Upřednostňuje však hudbu duchovní a zůstává především při liturgii, ale také koncertně a to i v zahraničí. Téměř výhradní jeho činností se také podílí na nahrávání poddůrných CD, které vycházejí jako přílohy k nové vydávaným graduálům obsahujícím propolis P. Josefa Olejníka.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, Marie Ohrálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek **Zapsáno do evidence periodického tisku
ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E 19917